

سوورەى ئيسرا: بە شەو رۆيشتن ۱۱۱ ئايەتە

سوورەى ئيسرا لە مەككە ھاتۇخوارى و بە (بسم الله) وە ۱۱۱ ئايەتە.

بە ناوى خواى بەخشەر و دل لاوين.

پاك و بى خەوشە ئەو زاتەى لە شەوئىكدا شەورۆيى بە عەبدى خۆى كرد لە (مسجد الحرام) ھوہ تا (مسجد الاقصى) (مزگەوتى ئەولاتر) ئەو مزگەوتەى ئىمە پىت و پىرۆزىمان داوہ بە دەوروبەرەكەى، بەو نیازەى ھىندى نىشانەى خۆمانى نىشان بەدەين، ھەر خوايە بيسەر و بينا ﴿۱﴾ ئىمە كتيبى ئاسمانىمان بە مووسا دا و ئەومان كرده ھۆى رپنويىنى بەرەى ئيسرائيل كە غەيرى من كەس مەكەنە پشتيوانى خۆتان ﴿۲﴾ (ئەى) تۆرەمە و زارۆكانى كەسانى كە لە گەل نوح سواری (كەشتيمان) كردن، بەراستى ئەو (نوح) بەندەيەكى شوكرانەبۆير بوو ﴿۳﴾ ئىمە لە كتيب (كوتاوى تەورات) دا بە بەرەى ئيسرائيلمان راكەياند كە بەراستى دوو جار لە زویدا خراپە ئەكەن (بادى ھەوا ئەبن)، (لە خراپەى خۆتاندا) سەردەكەون، سەرکەوتنىكى گەرە ﴿۴﴾ جا كاتى بەكەمين بەلپن (لەو دووانە) ھات، بەندەكانمان كە جەنگى و خاوەن وزەنە، نارده سەريان (تا توند بيانكوتن و گشت ولاتيان لى ئاژنين و بۆ گرتنى تاوانباران مال بە مال بە دوایاندا دەگەرپن) و ئەمە بەلپنىكە ھاتۆتەدى ﴿۵﴾ لە پاشان ديسان ئىسە بە سەرياندا زال دەكەين و مال و منالتان زياد ئەكەين و ھىز و ھەژمارى ئىسە (لە كەرەتى پيشوو) زياتر دەكەين ﴿۶﴾ ئەگەر چاكە بكەن بۆ خۆتان چاكە دەكەن و ئەگەر خراپەش بكەن، جا لە گەل خۆتانى دەكەن، جا كاتى بەلپنى دووھ ھات، بەندەكانى خوا دەنپرين تا نىشانەى پەژارە و خەم و كەنەفتى لە روخسار و سەرۇچاوتان بپارينن و بچنە نپو مزگەوتى (ئەقسا) ھەرەكوو جارى بەكەم چووبوونە نپوى تا ھەرچى بيگرن، بيكوتن بەسەر بەكدا و تەفروتوونا و ويرانى بكەن ﴿۷﴾

هیسوایه پهروه رینه رتان به زهیی پیتاندا بی، ئەگەر بگه رینه وه، (ئیمهیش) ده گه رینه وه و جهه نده ممان کرده زیندانئ سهخت (و ناخۆش) بۆ خوانه ناسان ﴿۸﴾ به راستی ئەم قورئانه بۆ رینگایهک رینوینی دهکا که به راستی بۆ ئەوان پاداشیکی گه وره ههیه ﴿۹﴾ به راستی (ههوال ئه دا) که ئەو که سانهی وا به رۆژی بهرئ باوه ر ناهینن، عه زابی دهر دناکمان بۆ ئاماده کردوون ﴿۱۰﴾ مرۆ دوعا دهکا به خراپه (وه کوو) دوعا کردنی بۆ چاکه، ئینسان له زکاره (به هه له یه) ﴿۱۱﴾ شهو و رۆژمان کرده دوو نیشانه، جا نیشانهی شهومان داکوژان و سرپیه وه و نیشانهی رۆژمان رووناک کرد تا تیا بگه رین به دواي رسق و رۆزیدا و زیاترتان له پهروه رینه رتان بوئ، تا ژماره ی ساله کان و حیساب و ژماردنی بزنان، هه ر شتی کمان په ره دارانه شی کردۆته وه ﴿۱۲﴾ کرده وهی هه ر مرۆ فیکمان وهک تۆق کردۆته ملی (چاکه و خراپه ی هه ر کهس به ئەستۆیه تی)، رۆژی سه لا: قیامهت، کتیبیکی بۆ دهر دینین که به سه ر ئاواله یی ده یینی ﴿۱۳﴾ (ئه مه نامه ی کرده وه یه تی که پئی ده لین: کتیبه کهت بخوینه وه، بۆ تو به سه که ئە مرۆ خۆت هه سیو که ری خۆتی و حیساب له خۆت بکیشی! ﴿۱۴﴾ هه ر کهس رینوینی بووی، جا ته نیا بۆ خۆیه تی و هه ر که سیش لاری بی، جا ته نیا به زیانی خۆیه تی، تاوانی هه یچ کهس به ئەستۆی که سی تر نییه: کهس گرانیی که سی تر ناگرته مل؛ ئیمه هه یچ (تاک و تاقمی) سزا و عه زاب ناده یین تا (له به را) پیغه مبه ریکیان بۆ نه نیرین ﴿۱۵﴾ هه رکاتی بمانه وی شار و دێیه ک له ناو به رین ده وله مهنده له خوا بی خه به ره کانمان دنه داوه بۆ قۆشمه یی و خراپه کردن، جا شیای سزادانیان په یا کرده، جا به توندی ئەوانه مان توند کوتاوه و هاریوه ﴿۱۶﴾ خه لکی زۆریشمان له سه ده کانی دواي نوح (هه ر به م شیوه) له نیومان بردن، به سه که پهروه رینه رت له تاوان و کوناحی به نده کانی به ناخی ئاگادار و بینایه ﴿۱۷﴾

ئەو كەسەى كە (تەنيا) ژيانى (دنيى) بوئ، ئەو ئەندازەى كە بمانەوئ و بو هەر كەس كە بمانەوئ زوو پىئى ئەدەين، لە پاشان بە ئابروو نەماو بە دەر كراوى، جەهەندەمىكمان بو ئامادە كردوو و بو دۆزەخ رادە كيشرى ﴿۱۸﴾ هەر كەس ئاخىرەتى بوئ و بوئى بكوئشى و برودادار پىش بئ، جا ئەوانە پاداشى تىكوئشانىان ئەدرىتەوہ ﴿۱۹﴾ بە هەر يەك لەو دوو تاقمە (دونىا و ئاخىرەت خواز) لە خەلاتى پەرورەينەرت يارمەتى ئەدەين و بە خششى پەرورەينەرت (لە هىچ كەس) بەركىرى لئ نەكراوہ ﴿۲۰﴾ پروانە چلۆن هەندئ (كەسمان - لە دنيادا لەبەر تىكوئشان) بەسەر هەندئ ترا سەر خستووہ و بەراستى زياترمان پى داون، پىلەى دوارپوژيش (لەمەيش) كەورەتر و چاكە و فەزىلەتى بەرزترہ ﴿۲۱﴾ هاوبەش بو خوا دامەنى، جا كز و سەرزەنش كراو و (بئ يار و ياوەر) دەبى ﴿۲۲﴾ پەرورەينەرت فەرمانى داوہ كە بىجگە لەو نەپەرستن و لەگەل باوك و داىكتان چاكە بكەن، ئەگەر يەكئ لەوان يا هەردوو كيان لاي تو پىر بوون، و تەنانەت لاي ئەوان ئو فىش مەلئ و بەسەرياندا مەنەپنە و بە قسەى جوان و پىاوانە لەگەلىان بدوئ ﴿۲۳﴾ بە بئ فىزى بە رەحمەت و دلؤقانى بالئ خو بە كەم زانينيان بو بىنە خوارئ و بلئ: ئەى پەرورەينەرم! هەرورەكوو روحميان لەگەل مندا كرد و بە شلكى و مندالئ پەرورەديان كردم، توئيش روحميان پى بىكە ﴿۲۴﴾ پەرورەدگارئ ئىوہ بەوہى كە لە دەروونى دلئ ئىوہ داىە زانترە، ئەگەر باش بن (و لە تاوان بىرىنگىنەوہ دەتانبە خشئ، چونكە) ئەو بو توئە كاران بە خشەرہ ﴿۲۵﴾ بە خزمت بەش خوئى بدەرى، هەژار و لەرئ بە جئ ماوئيش بئ بەش مەكە، هەلە خەر جىش مەكە: زيادەرپوئيش مەكە؛ ﴿۲۶﴾ بەراستى هەلە خەر جان براى شەيتانن و شەيتانىش بو پەرورەندەى بئ ئەمەگ و سىلە دەرچوو ﴿۲۷﴾

ئه گهر (له بهر نه داری) لهوانه پروو بسوورپینی چاوه پروان و به هیوا بووی خوا له بهزهیی خۆی دهروویکت لی بکاتهوه، به قسهی خۆش و نهرم له گه لیاندا بدوئ ﴿۲۸﴾ دهستت له ملت گری مه ده (دهس له بهخشش هه لمه گره) و دهستیش به تهواوی مه که ره وه (زیاد له راده به دهه) تا به لۆمه کراوی له کار دوا کهوی ﴿۲۹﴾ به راستی پهروه رینه رت به پانه وه (به تهواوی و راشکاوی) به دهسه نده: (شت پیدان) کهم کهم و به ئه ژمار، بۆ هه رکهس که بیهوئ رۆزی زیاد یا کهم ده کا، به هه قیقه ت ئه و سه باره ت به بهنده کانی ئاگا و بینایه ﴿۳۰﴾ مندالانی خۆتان له ترسی نه داری مه کوژن، هه ر ئیمه پسق و رۆزی ئیوه و ئه وان ئه دهین، به راستی کوشتنی ئه وانه تاوانیکی کهوره یه ﴿۳۱﴾ له زینا کردن (داوین پیسی) نیزیکی مه بن، به راستی کاریکی زۆر ناحه ز و ریکایه کی پیسه ﴿۳۲﴾ کهسی که خوا خوینی به ناره وا و حه رام دانا وه، مه یکوژن، مه کهر له سه ر هه ق بی، هه رکه سیش به ناحه ق کوژرای، دهسه لاتمان دا وه ته دهس خۆینگره کهی له کوشتندا زیاده رهوی نه کا، یارمه تی دراو ئه وه ﴿۳۳﴾ له مائی هه تیو نیزیکی مه بنه وه، مه کهر به ریکایه ک که باشترین ریکا بی تا بالغ و عاقل ئه بی (تیده کا و پیده کا)، به په یمانی خۆتان وه فا بکه ن، به راستی (خاوه ن) په یمان به پر سه ﴿۳۴﴾ له کاتی پێواندا وه فا به پێوانه بکه ن (پر و دارمائی بکه ن) و به ته رازووی راست بیکیشن (با سه ر نه کا)، ئه مه بۆ ئیوه باشتره و ئه نجامیسی چاکتره ﴿۳۵﴾ له وهی نایزانی په یره وی مه که، به هه قیقه ت گوئ و چاو و دلئی هه موویان له و (کرده وانه) به رپرسن ﴿۳۶﴾ به فیز و خۆ به زلزانین هه نگاو به سه ر هه ردا مه نی و به سه ر عه رزدا مه رۆ، به راستی تۆ ناتوانی زه وی له ت بکه ی و قه د و بالآت ناگاته دریی و هه وزار و بلندی و به رزایی کیوه کان ﴿۳۷﴾ تاوانی هه موو ئه وانه لای پهروه رینه رت ناپه سه ند و که ره یندراره وه ﴿۳۸﴾

سەرجه می ئەمانه‌یش به‌شیکن له‌و کارزانیانه که په‌روه‌رینه‌رت به‌تۆی راگه‌یانندوه، له‌گه‌ڵ خوا خوایێتر دامه‌نی، ده‌نا ده‌هاویشترییه‌ نیوه‌راستی جه‌ه‌نده‌م، له‌ حالیکدا سه‌ره‌نشست کراوی خه‌لک و ده‌رکراوی (درگای خوا بی) ﴿۳۹﴾ جا نایا خوا کورانی تایبه‌ت به‌ ئیوه‌ کرد و له‌ مه‌لائیکه‌ کچانی بۆ خۆی گرتوه‌! ئیوه‌ قسه‌یه‌کی زل (و زۆر ناحه‌ز) ده‌لێن ﴿۴۰﴾ له‌م قورئانه‌دا ئیمه‌ هه‌ر جوړه‌ قسه‌یه‌ کمان هینایه‌ گۆرێ تا بیر بکه‌نه‌وه، به‌لام (تاقمی له‌ کویردلان) بیجگه‌ له‌ بیزارای (له‌ هه‌ق) شتیک زیاد ناکه‌ن ﴿۴۱﴾ بلی: ئەگه‌ر له‌ گه‌ڵ ئەو خودایانی‌تر هه‌بوایه، هه‌روه‌کوو ئەوان ده‌لێن، ده‌کوژشان رێگایه‌ک بۆ لای (خوای) خاوه‌ن عه‌رش په‌یا بکه‌ن (و به‌سه‌ر خوادا زال بن) ﴿۴۲﴾ خوا پاک و به‌رزتره‌ له‌وه‌ی ده‌لێن، زۆر به‌رزتر ﴿۴۳﴾ هه‌وت ئاسمانه‌کان و زه‌وی و که‌سانێ که‌ له‌واندان هه‌موو پاک و بی‌خه‌وشی خوا ده‌لێن، هه‌یج شتی نییه‌ مه‌گه‌ر به‌ حه‌مدی ئەو ته‌سه‌بیح ده‌کا (بی‌خه‌وشی ئەو په‌سن ده‌کا)، به‌لام ئیوه‌ بی‌خه‌وش وتنی ئەوانه‌ نافامن، به‌راستی خوا له‌سه‌ره‌خۆ و لیبوره‌ ﴿۴۴﴾ هه‌رکاتی که‌ تۆ قورئان ده‌خوینی له‌ نێوان تۆ و ئەوانه‌ی که‌ بروایان به‌ رۆژی به‌ری نییه‌ په‌رده‌یه‌کی نادیار دانه‌نیین ﴿۴۵﴾ په‌رده‌مان له‌سه‌ر دلایان داناوه‌ تا له‌ قورئان نه‌گه‌ن و له‌ گوئیاندا گرانی هه‌یه‌ و که‌په‌، هه‌رکاتی له‌ قورئاندا ناوی په‌روه‌رینه‌رت به‌ تاق یاد ئەکه‌ی به‌ هه‌لاتن پشتت تیده‌که‌ن ﴿۴۶﴾ کاتی ئەوان گوێ له‌ قسه‌کانت ده‌گرن، ئیمه‌ باشت‌ر ده‌زانین که‌ بۆچی گوێ ده‌گرن و (هه‌روه‌ها) کاتی بیکه‌وه‌ سرت‌ه‌ ده‌که‌ن، کاتی که‌ سسته‌مگه‌ران ده‌لێن: ئیوه‌ بیجگه‌ له‌ می‌ر و مرۆقی که‌ جادووی لێ کراوه‌ په‌ی‌ره‌وی ناکه‌ن ﴿۴۷﴾ بروانه‌ چلۆن مه‌زمۆده‌: نه‌زیلان به‌ (جادووه‌گر، شاعیر، شیت) بۆ تۆ دینه‌وه‌، لاری بوون، تازه‌ رێگا ده‌رناکه‌ن ﴿۴۸﴾ وتیان: نایا که‌ بووینه ئیسک و پرووسکیکی پواو و بلاو، جاری‌تر له‌ سه‌رپا و سه‌رله‌نۆی زیندوو ئەکرینه‌وه‌ که‌ ببینه مه‌خلووقی تازه‌ ﴿۴۹﴾

بلى: ئيوه ببنه بهرد يا ئاسن ﴿۵۰﴾ يا ههر دروس كراو: مه خلووقى كه به لاي ئيوه وه ره قتره، جا ئهوانه له دواييدا ده ئين: چ كه سى ده مانگيرپته وه؟ بلى: ئه وه كه سهى كه له سه ره تا وه ئيوه به دى هينا، ئهوانه سهرى خويان (به ئينكار) بو لاي تو خوار ده كه نه وه و ده ئين: كهى ئه مه ده بى؟! بلى: به لكوو نيزيك بى ﴿۵۱﴾ رويى كه بانگتان ده كه ن (تا بو حيساب له كوور بینه ده رى)، جا ئيوه ده به په سن وه لام ته ده نه وه و گومان ده كه ن بيچگه له ماويه كى كه له وويدا (دنيا) نه مانه وه ﴿۵۲﴾ به بنده كانم بلى: قسه يه ك بكه ن كه باشترينى قسه بى، به هه قيقه ت شه يتان (له ريگاي قسه ي ناشيرين) فيتنه و ئاژاوه له نيو ئه واندا ساز ئه دا، به راستى شه يتان بو مروث دوزمنيكى ئاشكرايه ﴿۵۳﴾ پهروه رينه رى ئيوه به (كرده وهى) ئيوه ئاگادارتره، ئه گهر بيه وي روحتان له كه لدا ئه كا يا ئه گهر بيه وي سزاتان ئه دا، تو مان نه ناردوه تا وه كليل و بهرپرسيان بى ﴿۵۴﴾ پهروه رينه رى تو به و شتانه ي كه له ئاسمانه كان و زه ويدان ئاگادارتره، هه ندى له پيغه مبه رانمان به سه ر هه ندى ترا به رز كردو ته وه، به داود زه بوورمان داوه ﴿۵۵﴾ بلى: بانگى ئه وه كه سانه بكه ن كه لاتان وايه له جيى خوا به لاتان له سه ر لاده با كه چى ئه وانه نه كووسپيكيان پى لاده چى و نه كوورانيان له ده س دى ﴿۵۶﴾ ئه وانه ي وا ده يانپه رستن خويان له هو يه ك ده گه رپن كه خو يان له پهروه رينه ر پى نيزيك بكه نه وه، جا هه ركامپيكيان نيزيكتره و ئاره زووى ره حمه تى ئه وه (پهروه رينه ر) يانه و له عه زاييشى ده ترسن، به راستى عه زابى پهروه رينه رت وه ها سه خته كه هه موو لپى ده ترسن و خو ي لى ده پاريزن ﴿۵۷﴾ هيج شار و گونديك نييه، مه گه ر بهر له رويى قيامه ت له ناوى ئه به ين يا (ئه گه ر خه لكه كه ي تاوانبارن) تووشى دهد و ره نجى سه ختيان ده كه ين، ئه مه له كتىبدا (لوح المحفوظ) نووسراوه ﴿۵۸﴾

هیچ شتیک بهرگری له ئیمه ناکا که ئەم نیشانانە (کشگیڕپیانە) (که بیانووگران دەیانەوی) بنێرین، مه‌گەر له‌بهر ئەوه که پیشینان ئەوهیان به درۆ دانا، (بۆ وینه) ئیمه به ئاشکرا وشتر: ئاروان (کشگیڕپیه‌ک) مان به سه‌موود دا، که چپی ئەوانه ناحه‌قی و سته‌میان له‌و کرد (و وشتره‌که‌یان کوشت)، ئیمه نیشانه‌کانمان نا‌تیرین مه‌گەر بۆ ترساندن نه‌بێ ﴿۵۹﴾ (بینه‌وه‌بیر) کاتی که به تۆمان وت: په‌روه‌رینه‌رت ده‌وره‌ی ته‌واوی خه‌لکی داوه و خه‌وینیکیش که (له‌شه‌وی میعراجدا) به تۆمان نیشان دا ئەو داره‌ نه‌حله‌تیه، (زقوم - شجرة الزقوم) که له‌ قورئاندا باسی کراوه‌ ته‌نیا بۆ تاقی کردنه‌وه‌ی خه‌لکمان بوون، ئیمه ئەوانه ده‌ترسینین، که چپی سته‌م و مله‌ورپیان زیاد ده‌بوو زیاد ﴿۶۰﴾ (بینه‌وه‌بیر) کاتی که به مه‌لائیکه‌مان وت: بۆ ئاده‌م سوژده‌ به‌رن، جا سوژده‌یان برد، مه‌گەر ئیبلیس (که) وتی: ئایا بۆ که‌سی سوژده‌ به‌رم که ئەوت له‌ گل: قور و هه‌رگ) ساز داوه ﴿۶۱﴾ ئایا دیتت ئەوه‌ی که له‌باتی من هه‌لتبشاردووه، به‌هه‌قیقه‌ت نه‌گەر تا رۆژی قیامه‌ت زیندووم راگری، هه‌موو زاړۆکانی بیجگه‌ له‌ ژماره‌یه‌کی که‌م لاری ده‌که‌م و په‌گ و پیشه‌ی چاکیان له‌ بن ده‌ردینم (ته‌فسیری که‌شاف ج ۱ په‌ره‌ی ۳۶۶) ﴿۶۲﴾ فه‌رمووی: برۆ (به‌ قسه‌ی خۆت بکه‌)! جا هه‌ر که‌س له‌وانه به‌ دوات بکه‌ون، جا به‌راسته‌ی جه‌هنده‌م سزاتانه، سزایه‌که‌ زۆر و ته‌واو ﴿۶۳﴾ هه‌ر که‌س له‌وانه که‌ پێی ده‌وێری و ده‌ره‌قه‌تی دێی و ئەتوانی، به‌ ده‌نگی خۆت دنه‌ بده‌ و به‌رگریان لی‌بکه‌ و له‌شکری سواره و پیا‌ده‌ت بنیسه‌ سه‌ریان و له‌ مال و منالیان به‌شدار به‌ و به‌ به‌لێن سه‌رگه‌رمیان بکه‌، دیاره‌ کاری شه‌یتان هه‌ر فریو و درۆ و گزی و خه‌له‌تانده‌ - أَجْلِبْ: هاواری توند - اسْتَفْزُزْ: دنه‌ی بده‌ ﴿۶۴﴾ به‌راسته‌ی تۆ ناتوانی به‌سه‌ر به‌نده‌کانی مندا ده‌سه‌لات په‌یا بکه‌ی، به‌سه‌ بۆ ئەوان که‌ په‌روه‌رینه‌رت له‌سه‌ر ئەوانه‌ پارێزه‌ر و پشتیوانیانه ﴿۶۵﴾ په‌روه‌رینه‌رتان زاتیکه‌ که‌می له‌ زه‌ریا بۆ ئیوه‌ ده‌خاته‌ که‌ر تا له‌ بژیوی خۆداتان ده‌س که‌وی، به‌راسته‌ی خوا سه‌باره‌ت به‌ ئیوه‌ دلۆقانه ﴿۶۶﴾

ههركاتی له دهريادا تووشی فهترته نه و (وهيشووومه و تۆفان و ئاژاوه) و كهند و كۆسپ بێن
 بيجگه له خوا هه موو ئهوانه ی كه هاواری بۆ ده بهن له بیرتان ده چیته وه، جا كاتی پرگارتان
 ده كا و ده تانباته به ژ، مل ده سوورینن، مرۆف (هه ميشه) ئه مه گنه ناس و ناسپاس بووه ﴿۶۷﴾
 جا ئايا له وه ئارخه یان و دلنیا ن كه له به ژ (وشكایی به بوله رزه و عه زه ه ژین) ئیوه له سه ر
 ئه رزا تیا نایا یا باهۆز و تۆفی له زیخ به سه رتاندا نابارینن (و نوقمتان بكا)، له پاشان پاریزه ر
 و یاوه ریکتان ده ست نه كه وی ﴿۶۸﴾ یا دلنیا ن كه جارن تر بتانگینر نه وه نیو زه ریا، جا بایه کی
 تیکشکینهر بنیریتته سه رتان، جا له به ر ناسپاسی نوقمتان بكا، ته نانه ت له پاشان كه سی په یدا
 نه كه ن كه داوی تۆله و خوینتنان له ئیمه بۆ بكا و یارمه تیتان بدا ﴿۶۹﴾ به هه قیه ت ئیمه
 ریزمان له به نی ئاده م گرت (ئه قلمان پی دا) و ئه وانمان له به ژ و زه ریا هه لگرت (به سواری و
 گپرامان) و رسق و رۆزی پاكمان پی دان، فه زیله تمان دان به سه ر زۆری له ئافه ریده كانم ﴿۷۰﴾
 (بینه وه بیس) رۆژی كه هه ر تا قمی (مرۆقی) له خه لك له كه ل پيشه وا و ئیمامیان بانگ
 ده كه یین، جا ئه وانه ی نامه ی كرده و هیان به ده ستی راستیان بدرن، ئه وانه (به شادی) نامه ی كار
 و كرده و هی خویننه وه و به ئه ندازه ی داوی زراوی نیو ناو كه خورمایش و كه مترین
 ناحه قیان لئناكرن ﴿۷۱﴾ كه سی كه له م دنیا به دا (له دیتنی هه ق) كویر بی، له و دنیا ش كویرن
 و لاریترن ﴿۷۲﴾ نیزیك بوو له وه ی وه حیمان بۆ ناردی لات بده ن تا ئفتیرامان پی بكه ی به
 غه یری ئه وه ی پیمان راگه یاندوی، شتی تریان (پی را بگه یینی)، له و كاته دا ئیوه یان به دۆستی
 خوینان داده نا ﴿۷۳﴾ ئه كه ر تۆمان پته و رانه گرتبا، نیزیك بوو كه سی بچی به لایاندا ﴿۷۴﴾
 كاتی (وات بكر دبا) دوو چه ندانی (سزادانی خوانه ناسان) له ژیان و له داوی مردندا
 جه زه به مان دووسه ره به تۆم ده چشت، له پاشان له لای ئیمه وه یار و پشتیوانیتك گیر
 نه ده هات ﴿۷۵﴾

نیزیک بوو که به دنه دان و گزی لهم سهرزهویییه دهرت بکهن، کاتێ ئەمه میان بکردایه دوای تو
 نه ده مانه وه، مه گهر بۆ ماوه یی کهم (که تووشی سزادانی خوا ده بوون) ﴿۷۶﴾ (ئه مه)
 رۆوشوین و پێودانی کهسانیکه له پێغه مبه ران که بهر له تو ره وانه مان کردوون و قهت گۆران
 بۆ رۆوشوینی ئیمه نابینی ﴿۷۷﴾ له لادانی رۆژ (له نیوه راستی ئاسمان) تا تاریکی شهو، نوێژ
 به جی پینن و ههروه ها نوێژی سپیده ی به یانان (بخویننه)، چونکه له سپیده ی نوێژی به یانان
 بینراوه که مه لاتیکه له ودا حازر ئه بن و نوێژ خویندنی سپیده ی به یانان به هه ره مه و پراییه.
 ﴿۷۸﴾ له شه ودا، له خه و ههسته و قورئان و نوێژ بخویننه، ئه مه زیاده نوێژی تو بۆ (تایبهت بۆ
 تو یه) تا پهروه رینه رت بته گه ی نیتته پله یه کی به رزی په سه ندکراو ﴿۷۹﴾ بلی: ئه ی پهروه رینه ر!
 (له هه ر کاریکدا) رپه گه م به ره و راستی ببه و به ره و راستیم به ری بکه، له لایه ن خو ته وه
 ده سه لاتیکی یارمه تی دراوانه م بۆ دابین بکه ﴿۸۰﴾ بلی: هه ق هات و باتل و چرووک تیا چوو،
 به راستی چرووک و باتل له تیا چوونه ﴿۸۱﴾ وه قورئان نازل ده که یه ن که هۆی چابوونه وه له
 نه خو شی و شه فا و ره حمه ته بۆ برواداران، بۆ سته مکاران بیجگه له خه ساره ت و زیان زیاد نا کا
 ﴿۸۲﴾ هه رکاتێ که به مرۆف ناز و نیعمه ت ئه ده یه ن، روو (له هه ق) ده سوور پینن و خو به زل
 ئه زانی و دوور ده که ویته وه، کاتێ که مترین به لای پی ده گا، (زۆر) بی هیوا ده بی ﴿۸۳﴾ بلی:
 هه رکه سی به پی ره وشت (و خو لقی و خو و ئا کار و رپبازی خو ی کار ده کا، جا پهروه رینه ری
 ئیوه با شتر ده زانی کێ باش رپینوین بووه ﴿۸۴﴾ له بابهت رۆحه وه له تو ده پرسن، بلی: رۆح
 شتی که ته نیا پهروه رینه رم لپی ئا گایه، له زانست مه گه ر که می ک نه بی (له بابهت رۆحه وه) به
 ئیوه نه دراوه ﴿۸۵﴾ ئه گه ر به مانه وئ، به هه ق یقه ت ئه وه ی به تو مان وه حی کردووه، لیست
 وه رده گرینه وه، له پاشان که ست ده ست نا که وئ که پشتیوانی و بهر گری ت لی بکا ﴿۸۶﴾

مه گهر ره حمهتی پهروه رندهت (داگرت بی)، بهراستی فهزلی پهروه رینهرت بو تو گه ورهیه
 ﴿۸۷﴾ بلێ: ته گهر ئینسان و جن هه موو کو ببه وه که وینهی ته م قورپانه بیین، وینهی و له
 رهنگی ته وه ناتوانن بیین، هه ر چند له م کاره دا به یه کتر یارمه تی بدهن ﴿۸۸﴾ به هه قیقه ت
 له م قورپانه دا له هه رشته ی نموونه یه کمان بو خه لک هیناوه (و هه موو زانسته ی له وا (جه مه)، جا
 زۆربه ی خه لک بیجگه له ئینکاری هه ق شته ی تریان نه کرد ﴿۸۹﴾ وتیان: هه رگیز بروات پی
 ناهینین تا کوو ته وه ی کانیه ک له م سه رزه وییه (ویشک و بیئاوه دا) بو ئیمه هه لقوئینی
 ﴿۹۰﴾ یا باغی له دار خورما و تریت هه بی، جا چۆمه ئاو له نیویا هه لقوئینی و به بن
 داره کاندا تیپه پرینی ﴿۹۱﴾ یا به ردی ئاسمانی ههروه کوو خو ت بیڕ ده که یه وه به سه رماندا
 بیبارینی یا (بو سه لماندنی قسه ی خو ت) خوا و مه لائیکه بینیته بهرچاومان ﴿۹۲﴾ یا
 مائیکی پر نه خش و نیگارت هه بی یا به ئاسماندا هه لپچی و برۆیته سه ری، ته نانه ت به
 ئاسمان سه رکه وتنیشته دا برۆا ناهینین، مه گهر ته وه کتیپیکمان بو نازل بکه ی که
 بیخوئینه وه، بلێ: پهروه رینهرم پاک و بیخه وشه، من بیجگه له به شه ریکی ره وانه کراو (ی
 خوا) نیم ﴿۹۳﴾ هیچ شتیک دوای هاتنی رینوینی بهرگری له برۆا هینانی خه لک نه کرد،
 بیجگه له وه که (به نه زانی) وتیان: نایا خوا مرۆفیکی به ناوی ره سوول ناودیر کردوه و
 ناردویه تی؟! ﴿۹۴﴾ بلێ: ته گهر له سه رزه وی مه لائیکه بوایین به دلنیایی و به ئارخایه نی و
 به ئارامی هاتوچۆیان کردبا، ئیمه ییش فرشته یه کمان به ناوی ره سوول بو ده ناردن ﴿۹۵﴾ بلێ:
 ته مه به سه که خوا له نیوان من و ئیوه دا شایه ده، بهراستی خوا سه باره ت به بنده کانی ئاگا و
 بینایه ﴿۹۶﴾

ئەمەمان: (قورئان) مان بە ھەق و بە راستى ناردووہ و بە راستىش ھاتۆتە خواری، و تۆمان نەناردووہ مەگەر مزگینیدەر و ترسینەر بی ﴿۱۰۵﴾ قورئانیکمان بۆ تۆ نارد کہ نیشانەکانى جیاجیان تا بەرەبەرە و بە ئارامى بۆ خەلکى بخوینییەوہ، بەراستى ئیمە ئەم قورئانەمان بڕگەبەرگە بە پیدوانى رۆژ بۆ ناردى ﴿۱۰۶﴾ بلى: چ بپروا بیینن یا بپروا نەھینن، ئەوانە کہ بەر لەمە زانست و زانینیان پیدراوہ، کاتى کہ (ئەم نیشانانەیان) بۆ دەخویندريتەوہ ئەرزینگ و چەناگە دەخەنە سەر زوى و بە دەمەوہ) سوژدە دەبەن ﴿۱۰۷﴾ ئەلین: پەرورینەرى ئیمە پاکە، بى گومان بەئینەکانیشى ئەنجام دراون و ئەدرین ﴿۱۰۸﴾ ئەوانە بە چەناگە (و بە دەمەوہ) ئەکەونە زوى بە دەمەووروو خو تخیل دەکەن (سوژدە ئەبەن) و ئەسرىن دەپینن، ھەموو دەمى خۆشکینى و لە خوا ترسییان زیاتر ئەبى ﴿۱۰۹﴾ بلى: خوا یا رەحمان بانگ بکەن، ھەرکامیان لەو ناوانە بانگ بکەن بۆ ئەو ناوگەلى چاک و پیرۆز ھەبە، نوێژەکەت زۆر (بە دەنگى) بەرز یا نرم و نەوى مەخوینە و رینگایەكى مامناوہندى ھەلبێژیرە یانى بە ورتەورت لە بن لیوہوہ مەخوینە ﴿۱۱۰﴾ بلى: سپاس بۆ ئەو خواپەبەرە کہ مندالى بۆ خوئى دانەناوہ براہەش و شەریک و ھاوبەشیشى لە مولک و ھوکومەت بۆ خوئى دانەناوہ (یار و پشتیوانیکى) لەبەر بى دەسلاتی و لەبەر کزى لە بەرچاوە گرتووہ، بە ناچارى ھانای بۆکەس نەبردووہ؛ خوا زۆر بە گەورە و گران بزائە ﴿۱۱۱﴾

سوورەى کەھف: کيف ۱۱۰ ئایەتە

سوورەى کەھف: کيف لە مەككە ھاتۆتە خواری و بە (بسمالله) وە ۱۱۰ ئایەتە.

بە ناوى خواى بەخشەر و دللاوین.

سپاس تايبەتى خواپەكە كە ئەم كتيبە (ئاسمانییە) ی بۆ بەندەى (ھەلبژاردەى) خوئى ناردووہ و نارەوانى و نالیكى و نالەبارى تى نەخستووہ و تیا دانەناوہ ﴿۱﴾ كتيبىكە پایەدار و راست و بەلیغ و پتەو و پارێزەرى كتيبەكانى ترە، تا (بەدكاران) لە عەزابى سەختى ئەو بترسینى و بە بڕواداران كە كارى چاك دەكەن مزكینى بدا كە بەراستى پاداشىكى چاكیان بۆ ھەبە ﴿۲﴾ بۆ ھەمیشەيش لەوى (بەھەشت) دەمپننەوہ ﴿۳﴾ (ھەروا) ئەوانەى كە وتوویانە خوا مندالى (بۆ خوئى) داناوہ، بیانترسینى ﴿۴﴾